

Hlína

Jan Nedvěď

- D A D G D A D**
1. Proud nočních vírů v řekách znám, když otáčí se loď,
A D G D A D
a tmou, když nevíš kudy kam, a tmavá tůň zve pojd'.
G D G D
My jako kluci u nás tam, kde jsme šťastný žili svět,
D A D G D A D
občas vzali loďku s půlnocí a strach, ten mám až teď.
2. Proud nočních lásek tak prudkých znám,
když dlaním k tělům blíž je blíž.
když v křiku lásky k těm nežným hrám si spívat v lásce smíš
.
My jako kluci u nás tam, kde jsme šťastný žili svět,
občas vzali děvče s půlnocí a strach, ten mám až teď.
3. Proud nočních dešťů a ranních mlh a svítání jak znám,
když potok v lesích břehy strh a valil hlínu k nám.
My jako chlapi u nás tam, kde se ještě žít dá svět,
my milovali přírodu a milujem i teď.